

אַרְבָּעִים שָׁנָה כִּד נָסִיב לָהּ לְרַבְּקָה, אֵלֶּא וְדָאֵי הָא
 אֲתַכְלִיל יִצְחָק בְּצַפּוֹן וְדָרוֹם, בְּאַשָּׁא וּמִיָּא, וּכְדִין תָּוָה
 יִצְחָק בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רַבְּקָה. כְּמַרְאֵה
 תְּקִשְׁתָּ, יְרוֹק תְּיוֹר סוּמָק. בֵּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים אַחִיד בָּהּ,
 כִּד אַחִיד בָּהּ בְּרַבְּקָה. וְכִד אֹלִיד, אֹלִיד בֶּן שְׁשִׁים,
 לְאֹלִידָא כְּדָקָא יְאוֹת בְּגִין דִּיפּוּק יַעֲקֹב שָׁלָם, מִכֵּן
 שְׁשִׁים שָׁנָה כְּדָקָא יְאוֹת, וְכִלְהוּ אַחִיד לְהוּ יַעֲקֹב
 לְבַתָּר, וְאַתְעֵבִיד גַּבְר שְׁלָים.

בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֵן אָרָם אַחוֹת לְבֵן הָאֲרָמִי,
 מָאֵי אַכְפַּת לָן כּוּלֵי הָאֵי, דְּהָא כְּבָר אֲתַמָּר
 (בראשית כד) וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רַבְּקָה וְגו', וְהַשְׁתָּא אָמַר
 בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי וְלְבַתָּר מִפְּדֵן אָרָם, וְלְבַתָּר אַחוֹת
 לְבֵן הָאֲרָמִי. אֵלֶּא אוּקְמוּהָ, דְּהָתּוּ בֵּין רְשָׁעִים וְאִיְהִי
 לָא עֲבָדַת כְּעוֹבְדֵייהוּ, דְּהָתּוּ בֵּת בְּתוּאֵל וּמִפְּדֵן אָרָם,

לשון הקודש

שָׁנָה כְּרָאוּי. וְאַת כֵּלָם אַחוּ יַעֲקֹב אַחַר
 כִּד וְנַעֲשֶׂה אִישׁ שָׁלָם.

בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדֵן אָרָם אַחוֹת
 לְבֵן הָאֲרָמִי, מַה אַכְפַּת לָנוּ כֹּל זֶה, שְׁהָרִי
 כְּבָר נֵאמַר וּבְתוּאֵל יָלַד אֶת רַבְּקָה וְגו',
 וְכַעַת אָמַר בֵּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי, וְאַחַר כִּד
 מִפְּדֵן אָרָם, וְאַחַר כִּד אַחוֹת לְבֵן הָאֲרָמִי?
 אֵלֶּא פְּרִשׁוּהָ, שְׁהִיתָה בֵּין רְשָׁעִים, וְהִיא
 לָא עֲשִׂתָה כְּמַעֲשִׂיהֶם. שְׁהִיתָה בֵּת

אַרְבָּעִים שָׁנָה, לְמַה כָּא לְמִנּוֹת כָּאֵן
 שְׁהִיָּה בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה כְּשֶׁנֶּשֶׂא אֶת
 רַבְּקָה? אֵלֶּא וְדָאֵי הָרִי נִכְלַל יִצְחָק בְּצַפּוֹן
 וְדָרוֹם, בְּאַשׁ וּמִיָּם, וְאִזּוּ הָיָה יִצְחָק בֶּן
 אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת רַבְּקָה.
 כְּמַרְאֵה תְּקִשְׁתָּ, יְרוֹק לְבֵן אָדָם. בֵּת שְׁלֹשׁ
 שָׁנִים אַחוּ בָּהּ כְּשֶׁאַחוּ בָּהּ בְּרַבְּקָה,
 וּכְשֶׁהוֹלִיד, הוֹלִיד בֶּן שְׁשִׁים, לְהוֹלִיד
 כְּרָאוּי, כְּדִי שִׁינְעָא יַעֲקֹב שָׁלָם מִכֵּן שְׁשִׁים

וְאַחֹת לָבֵן, וּבְלֶהוּ חַיִּיבִין לְאַבְאָשָׁא, וְהִיא סְלֵקָא
עוֹבְדִין דְּכַשְׁרֵן וְלֹא עֲבָדַת פְּעוֹבְדֵיהוּ.

הַשְּׁתָּא אֵית לְאַסְתַּכְּלָא, אִי רַבְקָה הָוּת בֵּית עֶשְׂרִין
שָׁנִין אִו יִתִּיר, אִו בֵּית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, בְּדִין
הוּא שְׁבַחָא דִּילָהּ דְּלֹא עֲבָדַת פְּעוֹבְדֵיהוּ, אָבֵל עַד
בְּעֵן בֵּית שְׁלֹשׁ שָׁנִים הָוּת, מָאִי שְׁבַחָא דִּילָהּ. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה בֵּית שְׁלֹשׁ שָׁנִים הָוּת, וְעַבְדַּת לְעַבְדָּא כָּל
הַהוּא עוֹבְדָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָפֵּי עַל גַּב דְּכוּלֵי הָאִי עֲבָדַת, לֹא
יִדְעָנָא עוֹבְדָהָא אִי אֵינּוֹן כְּשִׂירָאן אִו לֹא. (ד)

אֵלָּא, תָּא חֲזִי, כְּתוּב, (שיר השירים ב) כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין
הַחֹתָמִים כִּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת. כְּשׁוֹשְׁנָה, דָּא כְּנֻסַת
יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי בֵּין אוּכְלוּסְתָּהָ פּוֹרְדָּא בֵּין כּוּבִין. וְרָזָא
דְּמִלָּהּ, יִצְחָק אָתִי מִסְטָרָא דְּאַבְרָהָם דְּאִיהוּ חֶסֶד
עֲלָאָה וְעַבִּיד חֶסֶד עִם כָּל בְּרִיִּין, וְאָפֵּי עַל גַּב דְּאִיהוּ

לשון הקודש

רַבִּי יְהוּדָה, בֵּית שְׁלֹשׁ שָׁנִים הָיְתָה,
וְעֲשָׂתָה לְעַבְדָּא אֵת כָּל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂהָ.
אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אָפֵּי עַל גַּב שְׁכָל זֶה
עֲשָׂתָה, לֹא יִדְעָנוּ הָאֵם מַעֲשֵׂיָהּ כְּשִׂרִים
אִו לֹא. אֵלָּא בֵּא רָאָה, כְּתוּב כְּשׁוֹשְׁנָה
בֵּין הַחֹתָמִים כִּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת.
כְּשׁוֹשְׁנָה - זֶה כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל. שְׁהִיא בֵּין
אוּכְלוּסְתָּהּ כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה בֵּין כּוּצִים, וְסוּד

בְּתוֹאֵל, וּמִפְּדֵן אָרַם, וְאַחֹת לָבֵן, וּבְלֵם
הָיוּ רְשָׁעִים לְהַרְעֵ, וְהִיא הֶעֱלָתָה מַעֲשִׂים
כְּשִׂרִים וְלֹא עֲשָׂתָה כְּמַעֲשֵׂיהֶם.
עֲבָשׁוּ יֵשׁ לְהַסְתַּכְּלָא, אִם רַבְקָה הָיְתָה
בֵּית עֶשְׂרִים שָׁנָה אִו יִתִּיר, אִו בֵּית שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה, אִו הוּא הַשְּׁבַח שְׁלָהּ שְׁלֹא עֲשָׂתָה
כְּמַעֲשֵׂיהֶם, אָבֵל עַד עֵתָה הָיְתָה בֵּית
שְׁלֹשׁ שָׁנִים, אִו מָה הַשְּׁבַח שְׁלָהּ? אָמַר

דִּינָא קְשִׁיָּא. וְרַבְקָה אָתַת מְסִטְרָא דִּינָא קְשִׁיָּא
 וְאַסְתְּלַקַּת מִבִּינֵיהוּ וְאַתְחַבְרַת בְּיַצְחָק, דְּהָא רַבְקָה
 מְסִטְרָא דִּינָא קְשִׁיָּא אַתְיָא, וְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי
 מְסִטְרָא דִּינָא רַפִּיא הֲוַת, וְחוּטָא דְחֶסֶד תְּלִי בָּהּ
 וְיַצְחָק דִּינָא קְשִׁיָּא וְאִיהִי רַפִּיא, כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין חַחוּחִים
 הֲוֵו. וְאִי לָאו דְּאִיהִי רַפִּיא, לָא יָכִיל עֲלֵמָא לְמַסְבֵּל
 דִּינָא קְשִׁיָּא דִּיַצְחָק. כְּגִוּוּנָא דָּא, קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 מְזוּנָג וְזוּנָגִין בְּעֲלֵמָא, חַד תַּקוּף וְחַד רַפִּיא כְּגִין
 לְאַתְתַּקְנָא כֻּלָּא וְיִתְבַּסֵּם עֲלֵמָא.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה אֲבַתְרִיה וְאָמַר, (בראשית כה) **וַיַּעֲתֵר**
יַצְחָק לַיְי לְנִכְח אִשְׁתּוֹ. מַהוּ וַיַּעֲתֵר, דְּקָרִיב
לִיה קָרְבָּנָא, וְצִלִּי עָלֶיהָ. וּמַה קָרְבָּנָא קָרִיב. עוֹלָה
קָרִיב, דְּכָתִיב, (בראשית כה) וַיַּעֲתֵר לוֹ יְי, כְּתִיב הֲכָא
וַיַּעֲתֵר לוֹ יְי, וְכָתִיב הֲתָם (שמואל ב כד) וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים

לשון הקודש

החוחים. ואם לא שהיא רפה, לא יכול
 העולם לסבל את הדין הקשה של
 יצחק. כמו כן הקדוש ברוך הוא מזונג
 זונגים בעולם, אחד תקיף ואחד רפה,
 כדי שהכל יתתקן ויתבסם העולם.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה אַחֲרֵיו וְאָמַר, וַיַּעֲתֵר
יַצְחָק לַיה לְנִכְח אִשְׁתּוֹ, מַהוּ וַיַּעֲתֵר?
 שהקריב לו קרבן והתפלל עליה. ואיזה
 קרבן הקריב? הקריב עולה, שכתוב

הדבר - יצחק בא מצד של אברהם
 שהוא חסד עליון, ועושה חסד עם כל
 הבריות, ואף על גב שהוא הדין הקשה.
 ורבקה באה מצד של הדין הקשה,
 והתעלטה מביניהם, והתחברה עם
 יצחק. שחרי רבקה באה מצד הדין
 הקשה, ואף על גב שהיתה מצד הדין
 הרפה וחוט של חסד תלוי בה, ויצחק
 דין קשה והיא רפה - היו כשושנה בין

לְאָרֶץ וְגו', מַה לְהֵלֵךְ קָרְבָן אִף כָּאֵן קָרְבָן. כְּתִיב
וַיַּעֲתֶר יִצְחָק, וּכְתִיב וַיַּעֲתֶר לוֹ, דְּנִפְק אִשָּׁא מְלַעֲיָלָא
לְקַבְּלָא אִשָּׁא דְלִתְתָא.

דְּבַר אַחַר, וַיַּעֲתֶר יִצְחָק. דְּצִלֵי צְלוֹתֶיהָ, וְחֵתֶר
חֲתִירָה לְעֵילָא לְגַבֵי מִזְלָא עַל בְּנִין, דְּהָא
בְּהֵוּא אֲתֶר תְּלִיין בְּנִין, דְּכְתִיב, (שמואל א א א) וַתִּתְפַּלֵּל
עַל ה', וּכְדִין וַיַּעֲתֶר לוֹ יי, אַל תִּקְרִי וַיַּעֲתֶר לוֹ אֶלָּא
וַיַּחֲתֶר לוֹ, חֲתִירָה חֲתֶר לִיה קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְקַבִּיל
לִיה, וּכְדִין וַתַּחֲר רְבָקָה אִשְׁתּוּ.

תָּא חַיִּי, עֲשֵׂרִין שָׁנִין אִשְׁתְּהִי יִצְחָק עִם אֲתִתִּיה וְלָא
אוּלִידַת, עַד דְּצִלֵי צְלוֹתֶיהָ. בְּנִין דְּקְדָשָׁא בְּרוּךְ
הוּא אֲתֶרְעִי בְּצִלוֹתְהוֹן דְּצַדִּיקָא, בְּשַׁעֲתָא דְּבַעָן
קַמִּיה צְלוֹתְהוֹן עַל מַה דְּאַצְטְרִיבוּ. מָאִי טַעְמָא, בְּנִין

לשון הקודש

וְאִזּוּ וַיַּעֲתֶר לוֹ ה', אַל תִּקְרִי וַיַּעֲתֶר לוֹ
אֶלָּא וַיַּחֲתֶר לוֹ. חֲתִירָה חֲתֶר לוֹ הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְקַבִּל אוֹתוֹ, וְאִזּוּ - וַתַּחֲר
רְבָקָה אִשְׁתּוּ.

בַּא רְאָה, עֲשֵׂרִים שָׁנָה הִשְׁתַּחֲוָה יִצְחָק
עִם אִשְׁתּוֹ וְלֹא הוּלִידָהּ, עַד שֶׁהִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתוֹ. מִשּׁוֹם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִתְרַצֶּה בְּתְפִלוֹת הַצַּדִּיקִים בְּשַׁעֲה
שֶׁמְבַקְשִׁים לְפָנָיו אֶת תְּפִלָּתָם עַל מַה
שֶׁהַצְּטֻרָבוּ. מַה הַטַּעַם? כִּדִּי שְׂחִיתְרָבָה

וַיַּעֲתֶר לוֹ ה', כְּתוּב כָּאֵן וַיַּעֲתֶר לוֹ ה',
וּכְתוּב שָׁם (שמואל ב כא) וַיַּעֲתֶר אֱלֹהִים
לְאָרֶץ וְגו'. מַה לְהֵלֵךְ קָרְבָן - אִף כָּאֵן
קָרְבָן. כְּתוּב וַיַּעֲתֶר יִצְחָק, וּכְתוּב וַיַּעֲתֶר
לוֹ. שְׂחִיָּאָה אִשׁ מְלַמְעָלָה כְּנַגַּד הָאִשׁ
שְׁלֻמָּה.

דְּבַר אַחַר וַיַּעֲתֶר יִצְחָק - שֶׁהִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתוֹ וְחֵתֶר חֲתִירָה לְמַעְלָה אֶל הַמַּזְל
שְׁעַל הַבְּנִיִם, שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ מְקוּם
תְּלוּוִיִם הַבְּנִיִם, שֶׁכְּתוּב וַתִּתְפַּלֵּל עַל ה',

דִּיתְרַבִּי וַיְתוֹסֵף רַבּוֹת קִדְשָׁא לְכָל מָאן
דְּאַצְטְרִיךְ בְּצִלוֹתְהוֹן דְּצַדִּיקֵינָא.

תָּא חַוִּי, אַבְרָהָם לָא צִלֵּי קַמִּי קִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
דִּיתֵן לִיה בְּנִין, אִף עַל גַּב דְּשָׂרָה עֶקְרָה הָוֵת.
וְאִי תִימָא, הָא כְּתִיב, (בראשית טו) הֵן לִי לֹא נָתַתָּ זָרַע,
הֵהוּא לָא בְּנִין צִלוֹתָא הָוֵה (נ"א הוּא לֹא בְּעֵי בְּנִין) אֶלְא
כְּמָאן דְּמִשְׁתַּעֵי קַמִּי מְרִיחַ. אַבְל יַצְחָק צִלֵּי עַל
אַתְתִּיה, בְּנִין דְּהָא אִיהוּ הָוֵה יָדַע דְּלֹא אִיהוּ עֶקְר
אֶלְא אַתְתִּיה, דְּיַצְחָק הָוֵה יָדַע בְּרֹזָא דְּחֻכְמָתָא,
דְּיַעֲקֹב זְמִין לְמִיפְק מֵינְה בְּתַרְיִסָר שְׁבַטִין, אַבְל לָא
יָדַע אִי בְּהָא אַתְתָּא אִי בְּאַחֲרָא, וְעַל דָּא לְנֻכַח
אַשְׁתּוּ וְלֹא לְנֻכַח רַבְקָה.

אָמַר הֵהוּא רַבֵּי בְּרִיָּה דְרַבִּי יְהוּדָה, אִי חַבִּי
אִמָּאֵי לָא רַחִים לִיה יַצְחָק לְיַעֲקֹב כָּל כַּף
כְּמוֹ לַעֲשׂוֹ, הוּאִיל וְהָוֵה יָדַע דְּזַמִּין אִיהוּ לְקַיִמָא

לשון הקודש

יצחק התפלל על אשתו משום שהוא
היה יודע שהוא לא עקר, אלא אשתו.
שיצחק היה יודע בסוד החכמה שיַעֲקֹב
עתיד להוציא ממנו בתריסר שבטים,
אבל לא ידע אם באשה הזו או באחרת,
ועל כן לנכח אשתו ולא לנכח רבקה.
אמר אותו הקלדר, בנו של רבי יהודה,
אם כף, למה לא אהב יצחק את יַעֲקֹב

ויתוסף משחת קדש לכל מי שצריך
בתפלות הצדיקים.

בא ראה, אברהם לא התפלל לפני
הקדוש ברוך הוא שינתן לו בנים, אף
על גב ששרה היתה עקרה. ואם תאמר,
הרי כתוב הן לי לא נתתה זרע – ההוא
לא משום תפלה היה והוא לא צריך בנים,
אלא כמי שמספר לפני רבנו. אבל

מִיָּה תִרְיֹסר שְׁבַטִין. אָמַר לִיה שְׁפִיר קְאָמְרַתְּ, אֵלֶּא
כָּל זֵינָא רַחִים לִיה לְזִינִיה וְאֶתְמַשִּׁיךְ וְאָזִיל זֵינָא
בְּתַר זֵינִיה.

תָּא חֲזִי, עֲשׂוּ נַפְק סוּמָק בְּמַה דְּכְתִיב, (בראשית כה) וַיֵּצֵא
הָרֵאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי כָּלוּ וְגו', וְאִיהוּ זֵינָא דִּיצְחָק
דְּאִיהוּ דִּינָא קְשִׁיא דְלַעִילָא, וְנַפְק מִיָּה עֲשׂוּ, דִּינָא
קְשִׁיא לְתַתָּא דְדַמְיָא לְזִינִיה, וְכָל זֵינָא אָזִיל לְזִינִיה,
וְעַל דָּא רַחִים לִיה לַעֲשׂוּ יִתִּיר מִיַּעֲקֹב בְּמַה דְּכְתִיב,
(בראשית כה) וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת עֲשׂוּ כִּי צִיד בְּפִיו. בְּתִיב
הָכָא כִּי צִיד בְּפִיו, וְכְתִיב הָתָם (בראשית י) עַל כֵּן יֵאמֹר
בְּנִמְרֹד גְּבוּר צִיד לְפָנָי יי.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּתִיב, (בראשית כה) וַיִּתְרַצְעוּ הַבָּנִים
בְּקַרְבָּה וַתֹּאמֶר אִם בֵּן לְמָה זֶה אָנֹכִי וַתִּלְךְ
לְדַרְשׁ אֶת יי, לְאֵן אַתָּר אֲזִילַת. לְבִי מְדַרְשָׁא דְשֵׁם

לשון הקודש

למינו, וכל מין הולך למינו, ועל בן אהב
את עשו יותר מיעקב, בפתוב ויאהב
יצחק את עשו כי ציד בפיו. פתוב פאן
כי ציד בפיו, וכתוב שם (בראשית י) על בן
יאמר בנמרד גבור ציד לפני ה'.

אמר רבי יצחק, פתוב ויתרצעו הבנים
בקרבה ותאמר אם בן למה זה אנכי
ותלך לדרש את ה'. לאיזה מקום הלכה?

כל כך כמו עשו הואיל והיה יודע שהוא
עתיד לקיים ממנו שנים עשר שבטים?
אמר לו, יפה אמרת, אלא כל מין אוהב
את מינו ונמשך והולך מין אחר מינו.

פא ראה, עשו יצא אדם, בפתוב ויצא
הראשון אדמוני כלו וגו', והוא המין של
יצחק, שהוא הדין הקשה שלמעלה, ויצא
ממנו עשו, הדין הקשה למטה, שדומה

וְעָבַר. וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ, דִּתְמֵן הָיָה הַהוּא רָשָׁע
 דְּעָשׂוּ אֵינָה קִרְבָּא בֵּיהּ בְּיַעֲקֹב. וַיִּתְרַצְצוּ, אֲתַפְּרוּ כְּמָה
 דְּאִמְרִינֵן, רָצִין אֶת מוֹחוֹ. אֲתַפְּרוּ דָּא עִם דָּא
 וְאֲתַפְּלָנוּ. תָּא חַיִּי, דָּא סְטָרָא דְרוֹכֵב נָחֵשׁ, וְדָא
 סְטָרָא דְרוֹכֵב עַל כְּרִסְיָא שְׁלִימָתָא קַדִּישָׁא בְּסְטָרָא
 דְּשִׁמְשָׁא, לְשִׁמְשָׁא בְּסִיחָרָא. (דף קלז ע"א)

וְתָא חַיִּי, בְּגִין דְּאֲתַמְשֵׁךְ עֵשׂוֹ אֲבִתְרִיהּ דִּהֵהוּא
 נָחֵשׁ, אָזִיל עִמִּיהּ יַעֲקֹב בְּעֻקְיָמָא, כְּנָחֵשׁ דְּאִיהוּ
 חֲפִים, וְאִיהוּ אָזִיל בְּעֻקְיָמוֹ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (בראשית ג)
 וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם וְגו', חֲפִים. וְעוֹבְדוֹי דְּיַעֲקֹב לְגַפִּיהּ
 הָיוּ לִיהּ כְּנָחֵשׁ, וְהָכִי אֲעֻטְרִיד לִיהּ, בְּגִין לְאִמְשָׁכָא
 לִיהּ לְעָשׂוֹ בְּתַרִּיהּ דִּהֵהוּא נָחֵשׁ, וַיִּתְפָּרֵשׁ מִנִּיהּ, וְלֹא
 יְהִי לִיהּ חוֹלְקָא עִמִּיהּ בְּעֻלְמָא דִּין וּבְעֻלְמָא דְּאֵתִי.
 וְתַנִּינֵן, כָּא לְהַרְגָּד, אֲקָדִים אֲנִת וְקַטְלִיהּ. כְּתִיב, בַּכֶּטֶן

לשון הקודש

אותו נחש, הִלֵּךְ אֵתוֹ יַעֲקֹב בְּעֻקְמִימוֹת.
 כְּמוֹ הַנָּחֵשׁ שֶׁהוּא חָכֵם וְהוּא הוֹלֵךְ
 בְּעֻקְמִימוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְהִנָּחֵשׁ הָיָה
 עָרוֹם וְגו', חָכֵם. וְהַמַּעֲשִׂים שֶׁל יַעֲקֹב
 כִּלְפִיֹּי הָיוּ לוֹ כְּמוֹ נָחֵשׁ, וְכֵן צִרְיָד לֹא כְּדִי
 לְמַשֵּׁךְ אֶת עֵשׂוֹ אַחֵר אוֹתוֹ הַנָּחֵשׁ, וַיִּפְרֹד
 מִמֶּנּוּ, וְלֹא יְהִיהּ לוֹ חֵלֶק עִמּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה
 וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְשָׁנִינוּ, כָּא לְהַרְגָּד –
 הַקָּדִים אֲפִתָּה וְהָרַג אוֹתוֹ. כְּתוּב (הושע יב)

לְבֵית הַמִּדְרָשׁ שֶׁל שָׁם וְעָבַר. וַיִּתְרַצְצוּ
 הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ – שֶׁשָׁם הָיָה אוֹתוֹ עָשׂוֹ
 הָרָשָׁע נִלְחַם בְּקִרְבֵּי עִם יַעֲקֹב. וַיִּתְרַצְצוּ –
 נִשְׁבְּרוּ כְּמוֹ שֶׁאִמְרָנוּ, רָצִין אֶת מוֹחוֹ.
 נִשְׁבְּרוּ זֶה עִם זֶה וְנִחְלְקוּ. כָּא רֵאָה, הַצַּדִּיק
 הַזֶּה שָׂרוּכֵב נָחֵשׁ, וְצַדִּיק זֶה שָׂרוּכֵב עַל
 הַכֶּסֶף הַשְּׁלֵם הַקָּדוֹשׁ בְּצַד הַשִּׁמְשׁ,
 לְשִׁמְשׁ עִם הַלְבָּנָה.
 וְכָא וְרֵאָה, מִשּׁוֹם שֶׁנִּמְשַׁךְ עָשׂוֹ אַחֲרֵי